

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De Oblationibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

repugnantis illis naturalibus, quas experior in tali aut tali exercitio devotionis, aut talem aut talem actum pœnitentiæ aut propriæ mortificationis exerciturum. Heu! nimium retrocessi, nimium hæctenus dolores, pœnas & omnia sensibus & carni meæ repugnantia declinavi. Capta est resolutio, atque ubi illæ meæ antiquæ repugnantia redierint, aut tentatio inclinationibus mollitiæ meæ, aut corporæ voluptatis obediendi me rursus laceffiverit, cogitabo, mi Domine, si tu teipsum pro animæ bono tantis tamque immodicis exposuisti tormentis, rationi quam maximè consentaneum esse, ut mea quoque ex parte aliquid faciam, cum mea res potissimum agatur. Etenim si tantum tu fecisti pro me, quid ego ipse pro me facere non deberem?

Huncce quis affectum poterit extendere, prout se senserit motum, atque hac methodo uti poterit alios in quavis materia eliciendi.

CAPUT XII.

De Oblationibus.

Dicemus hic primò; quid sit affectus oblationis, quando ille sit eliciendus & quorum fieri possit oblatio.

Oblatio est certus animi affectus, quo movemur ad aliquid dandum Deo, quod in nostra est potestate, aut generaliter ei præstandum, quidquid illi novimus esse acceptum. *Definitio.*

Tribus autem incitamentis ad aliquid offerendum Deo impelli possumus: Primum est *Oblatio aut est Eucharistica*

gratiarum actio, aut alicujus beneficii recognitionis.

*aut expia-
toria aut
impetra-
toria.*

cognitio. Alterum est desiderium divinæ Ma-
jestati suæ pro nostris *satisfaciendi* peccatis, ac
defectibus. Tertium, Intentio aliquam no-
vam gratiam ab illo *impetrandi* pro futuro.
Hæ enim tres considerationes hujusmodi in
nobis excitare possunt affectum.

*Oblatio in
beneficii
memoriã
facta qua-
si fructus
gratia-
rum actio-
nis.*

Quoad primum, certum est, animam, quæ
quidem in meditatione perspexerit, se esse Deo,
ob beneficium aliquod aut gratiam ab illo re-
ceptam, multum obligatam, illi humilem de-
bere exhibere recognitionem, prout jam dixi-
mus. Verum si ardentiori fuerit gratitudinis
affectu permota, ulterius progressa contine-
re se non potest, quin benefactoris sui bene-
volentia atque amor pro suo modulo studeat
respondere, illi omnia, quæ potest, & quæ
etiam est, offerendo.

*Oblatio
expiatoria*

Quoad secundum, ubi suas præteritas in-
iis, quæ jam cognovit, practicandis confide-
raverit negligentias, coram Deo confunditur,
& erubescit, atque idcirco, ut illum placet, at-
que aliquam ei ratione satisfaciat, illi se offert ad
culpas præteritas porro expiandas.

*Oblatio
impetra-
toria.*

Quoad tertium, scilicet spem ac deside-
rium novam aliquam ab ipso gratiam obti-
nendi aut beneficium, experimur quotidie,
nos quasi naturaliter inclinari ad donis hono-
randum; ac pro virili nostra nobis devincien-
dum illum, cujus indigemus, & cujus in no-
stris necessitatibus opem speramus ac subsi-
dium. Tametsi etenim certum sit, creatu-
ram, utpote infinitis modis pauperem atque
inopem, Deo posse dare nihil, quod illius
jam antea non fuerit, potest attamen actibus
liberis

liberis ac voluntariis quasi ratificare sui omniumque aliarum rerum Deo competentem possessionem : potest ei promittere ac liberè offerre aliquem actum pœnitentiæ aut devotionis, potest denique illi repræsentare ac de novo offerre merita Salvatoris nostri, illiusque sanctissimæ Matris, atque omnium aliorum Sanctorum, sicut sacerdotes de novo quotidie æterno Patri Salvatorem nostrum Jesum Christum offerunt in Sacramento Eucharistiæ.

Hac ratione oblationes fieri possunt in tribus locis orationis. Primò consequenter ac gratiarum actionem, quando nascuntur ex primo ex allegatis tribus motivis. Secundò post bona proposita ac resolutiones, quando nascuntur ex altero, ac tandem unà cum petitionibus, quando illas eo fine facimus, ut gratiam à Deo aliquam impetremus.

Tunc autem petitiones effectum ordinariè consequuntur magis infallibilem, quia nihil Deo offerre potest creatura, quin illius infinita bonitas centuplum reddat. Et licet muneribus aut donis, quæ ei offert creatura, ipse non moveatur, quia non aliunde nisi ex seipso omnium, quæ facit ipse, accipit rationem; nihilominus creatura post hasce oblationes ad ea, quæ postulat, accipienda fit capacior, quia illarum proprius effectus est augere fiduciam, quæ una est ex optimis dispositionibus ad hoc, ut quis exaudiatur, ut S. Jacobus Apostolus ait : *Postulet autem in Iac. 1, v. 6. fide nihil hesitans.*

Quando
producen-
di sunt
actus ob-
lationis.

Cæterum in hoc, uti & in aliis affectibus, non tam attendenda sunt præcepta aut ordo, quem videntur habere cum aliis, quam interior motus devotionis, adeo ut illum quis possit elicere aut omittere, multum aut parum extendere, juxta quod ipse se senserit à Spiritu sancto motum. Incipientes tamen pro aliquo saltem notabili tempore se debent astringere ad sequendum ordinem horum affectuum generaliorum; atque ad aliquos semper illorum actus producendos, ut paulatim hoc exercitium sibi facilius reddant ac familiarius.

*Quid Deo
possimus
offerre.*

Argumentum ac materia oblationum copiosissima est & amplissima. Deo enim offerre possumus corpora nostra, animas, vitam, actiones, ærumnas, bona desideria, ac proposita, atque insuper etiam omnia merita Domini nostri Jesu Christi, Beatissimæ Virginis, atque omnium Sanctorum, omnes virtutes & sanctas operationes, quæ ab omnibus fiunt piis, per mundum univetsum, hominibus, omnes laudes & gratiarum actiones, quas ei persolvunt atque in cælo per totam æternitatem persoluturi sunt sancti Angeli, & similia, cum enim in communione vivamus Sanctorum, horum omnium aliquâ ratione possumus esse participes. Præterquam quod ad aliquid offerendum Deo sufficiat illi præsentare ea, quæ novimus ei non posse non esse accepta, ut sunt ea omnia, quæ jam commemoravimus.

Praxis oblationum.

Methodus faciendi oblationes in quibusdam apertissimè elucebit exemplis. Supposito